

ČLUNK(N)OVINY

občasník obcí Člunek, Kunějov, Lomy

cena: zdarma

Úvodník

Lucie Filsaková

Konečně je venku hezky a opět to začalo v našich obcích žít. Většina z nás se těšila na masopust. Potom jsme si říkali, už aby byly Velikonoce, udělá se hezky. Najednou se čas přehoupl a máme za sebou i člunckou pouť. Ovšem nemá cenu zde vypisovat, co vše v novinách najdete, to zjistíte listováním v nich. Ale něco z jiného soudku...

Jelikož práce na zpravodaji dá opravdu práci, přemýšlím nad tím, jak to s novinami bude od září, kdy se vrátím po rodičovské dovolené opět do zaměstnání. Potěšilo by mě, kdyby někdo v mojí práci pokračoval. Pokud by se našel nějaký zájemce, ať mě kontaktuje. Jsem ochotna vše vysvětlit, dát nějaký žurnalistický kurz. Jen je třeba si uvědomit, že na jednom vydání novin se pracuje již od doby, kdy jde předchozí číslo do tiskárny.

Přijela k nám pouť

Text: Lucie Filsaková

Foto: Lucie Filsaková a Lada Růžičková

Člunek/ Jak bylo předesláno několik měsíců dopředu, do Člunku přijela o víkendu 14. a 15. května zhruba po 20 letech pouť. Možná někteří z vás ani netušili, že pouť byla v ohrožení. Jelikož původní provozovatel nakonec nepřišel, sháněl se narychlo někdo jiný, kdo nám děti povoží a zatočí. Naštěstí došlo pár dní před konáním k vzájemné dohodě. Velké poděkování tedy patří Ranglovým z Jindřichova

Hradce. Možná se někteří divili, kde je slibovaný řetízkový kolotoč a střelnice, cukrovinky. Ten, kdo ovšem znal celou situaci, byl i tak nadšen, že děti nebyly zklamané. Vyřádily se jak v hradu s míčky a skluzavkami, tak se několikrát povozily na kolotoči. Jak bylo na návštěvnících poutě vidět, užili si to. Občerstvení zajistil SDH Člunek a o muziku se opět postaral Míša Dvořák. Tančilo se do ranních hodin a vesele se pokračovalo i v neděli. V sobotu se zde konala také mše. Po jejím skončení zašel místní pozdravit i farní vikář Miroslav Štrunc.

Pojďte přispět do místních novin!

Máte nějaký nápad, připomínku nebo příspěvek? Rádi byste se s námi podělili o něco zajímavého? **Kontaktujte** Lucii Filsakovou | tel.: 607 656 158 | e-mail: lukaschmied@gmail.com | Uzávěrka k příštímu číslu bude v pátek 26. srpna 2022.

Přehled

- » UDÁLO SE
- » ROZHOVOR SE...
- » OČIMA PAMĚTNÍKŮ
- » MUNIPOLIS
- » FOTOREPORTÁŽ
- » NÁVŠTĚVA NA...
- » SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ
- » SEZNAMTE SE
- » BLESKY Z UDÁLOSTÍ

Dříve žil Jaroslav Havlík na židovském hřbitově, dnes se prochází po Nepálu a opakuje si mantry

V osmatřiceti letech se rozhodl cestovat po Nepálu. Zabalil si 20 kilogramů vážící batoh a vydal se poznávat tamější lidi, způsob života a krásy. S hygienou je to během tří týdnů náročné a na maso tam člověk nenarazí. Čokoláda je svátostí

Text a foto: Lucie Filsaková

Člunek/ V nové zasedací místnosti na obecním úřadě se ve středu 27. dubna uskutečnila přednáška Jaroslava Havlíka o cestách po Nepálu. Prohlédnout si fotografie a poslechnout si zajímavé vyprávění přišli lidé různých věkových skupin.

V polovině února zahájil Jaroslav Havlík, žijící ve Člunku od roku 1999, v kavárně Koloniál v Jindřichově Hradci vernisáží svou výstavu pojmenovanou Krásy Nepálu. Poté se rozhodl přiblížit život Nepálců i lidem ze své obce a okolí.

Svou první cestu podnikl v roce 1990. Předtím trávil hodně času po hospodách, žil na jindřichohradeckém židovském hřbitově a vadil tamnímu režimu. „Šli po mně i policisté, dostal jsem strach a ve 30 letech utekl do Západního Německa, rodiče jsem tady nechal,“ říká Jaroslav Havlík. Bydlel poblíž Alp a našel v nich zalíbení. Když se vrátili jeho kamarádi poprvé z Nepálu, řekli mu, že nyní je řada na něm.

Na přednášce hovořil o deset let staré cestě, kterou tehdy podnikl spolu se svým kamarádem. „Už ji nikdy nebudu absolvovat, byla náročná a já mám vyměněné kyčle a koleno,“ popisuje sedmdesátiletý Jaroslav Havlík, který měl letět do Nepálu opět v březnu, ale z letiště ho po provedeném pozitivním testu na covid-19 vrátili domů.

Cestovatel navštěvuje Nepál již 30 let. Většinou tam stráví čtyři týdny až dva měsíce. Pokaždé si zvolí jinou trasu. Projde hory, hřbety. Rád si povídá s Nepálci, i přestože nemluví jejich jazykem ani dobře anglicky. „Dorozumíme se rukama, používám i češtinu,“ usmívá se Havlík. O Nepálcích říká, že jsou milí a skromní.

Své vyprávění a promítání fotografií začíná tím, že posluchačům líčí, jak přistál v hlavním městě Káthmándú, kde se pár dní potuloval a vyřizoval potřebná povolení. Jeho výlet je organizovaný přes místní agenturu. Na projektoru promítá fotografii z ulice Freak Street, kde se v 60. a 70. letech 20. století shromažďovaly máničky a kouřily marihuanu. Všude je hodně špíny, prachu a krysy.

Jak bylo vidět z fotek, obchod se odehrává většinou na zemi mezi psy a motorkami. Jaroslav Havlík se z hlavního města přemístil do hor, do nadmořské výšky 4000 metrů. Tento track, na nějž se dva přátelé vydali, je otevřený 15 let. „Byl to můj sen. Šli jsme sami, čtrnáct dní jsme nikoho nepotkali. Došli jsme až k tibetské hranici. Na této cestě jsem také zjistil, že mám srdeční arytmií, proto mě pak musel asi čtyři hodiny nést na hřbetě kůň,“ popisuje

| Starosta obce poděkoval Jaroslavu Havlíkovi za přednášku a poblahopřál mu k životnímu jubileu.

milovník Nepálu a dalajlámy. Jestliže se někomu na cestě něco stane, trvá zhruba dva dny, než přijede pomoc. Vzhledem ke svému věku už si nenosí zavazadla sám, ale vždy si zajistí nosiče. Ti znají cestu, popřípadě by utíkali pro pomoc.

Po třítydenní cestě zhubl Jaroslav Havlík osm kilogramů. O masitých pokrmech nemůže být ani řeč. Mít maso by totiž znamenalo porazit jaka, zvíře, jemuž vyhovuje život ve čtyřech a více tisících metrech, nebo ovci, ovšem tu Nepálci chovají i pro její vlnu. Výletníci nejčastěji dostávají k jídlu placky nebo brambory. „Kousek čokolády považujeme za svátost,“ přiznává Jaroslav Havlík. Ten si namáhavou cestou v hlavě opakuje mantry neboli modlitby, potom se mu jde prý krásně. Ovšem s hygienou je to během cesty složitější. „Štěstí pro nás je, když narazíme na nějaký potůček a můžeme se umýt,“ uvádí Havlík plánující další cestu na letošní říjen.

Na zmiňované výpravě se vydali i do nejstaršího kláštera. Ušli přibližně 250 kilometrů s osmi kilogramy na zádech. V mládí nosil nadšený cestovatel a fotograf dvacetikilový batoh, z čehož 12 kilogramů vážily jen fotoaparáty. Jelikož v batohu není příliš místa, nosí cestovatel na sobě několik vrstev oblečení, které střídavě podle počasí sundává a zase obléká. „Ve svém batohu mám energetické tyčinky, toaletní papír, ručníky, baterku, hůlky, knížku, antibiotika, dezinfekci používanou při průjmu, aspirin a kořalku,“ jmenuje Havlík. Každý z nich má svůj stan. Jakmile se začne stmívat a ochlazovat se, schovají se do stanu, aby jim nebyla zima. „Tam si vezmu knížku a čtu si nebo spím,“ uzavírá.

Na konci přednášky předal starosta obce Jaroslavu Havlíkovi velkou láhev jindřichohradeckého rumu u příležitosti jeho 70. narozenin. Cestovatel přislíbil, že po návratu z Nepálu přichystá pro zájemce další přednášku.

Ve znovuotevřené kapli svatého Floriána se uskutečnila první mše

Kaple v Lomech získala novou podobu. Nyní se opět otevřela veřejnosti. Dokonce se tam konala bohoslužba. Lidé by je uvítali častěji

Lucie Filsaková

Lomy/ Po deseti letech se znovu otevřela kaple svatého Floriána v Lomech. Na rozdíl od kostela svatého Jana Nepomuckého ve Člunku patří obci nikoli církvi. Rekonstrukce odstartovala v roce 2012, kdy se začalo s projektovou přípravou. O rok později se poprvé koplo. „Proběhla zde kompletní rekonstrukce, je tady nová střecha, krov, krytina,“ popisuje současný kostelník Luděk Rožek. Od čtvrtka do neděle, do Božího hodů velikonočního, zavítalo do kaple přesně 47 návštěvníků.

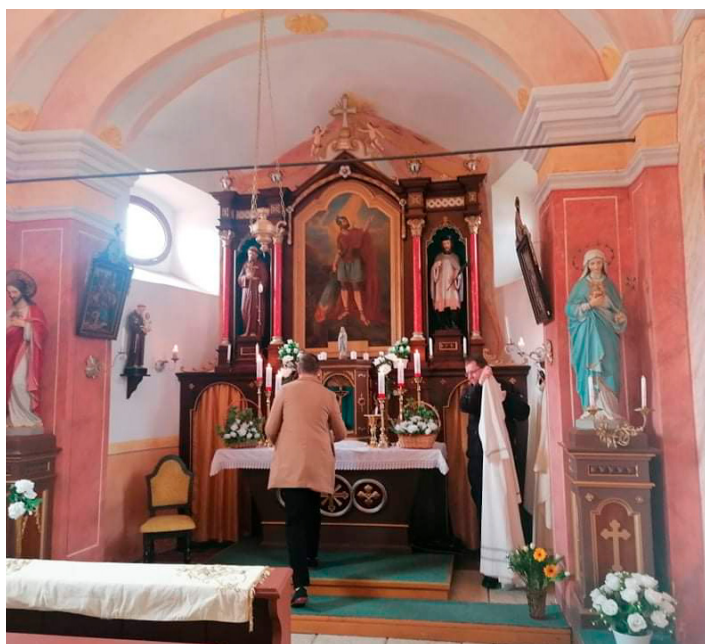
Dokonce byla snesena i věž, kterou v dílně opravili a pak ji pomocí jeřábu znovu osadili. Veškerý mobiliář kaple byl vystěhován a zrestaurován. „Byla vynesena i podlaha, tedy dlažba. Podklad vybagrovali a vyštěrkovali, aby se odstranila ze stavby vlhkost,“ říká Rožek bydlící v Lomech nedaleko od kaple. Venkovní i vnitřní omítky byly otlučeny na kámen a znovu nahozeny. O vnitřní výmalbu se postaral restaurátor.

„Jsem rád, že byla zrušena tady u kaple průjezdní komunikace a místo ní vznikla nádherná piaceta. Vydlážděný relaxační koutek, lavičky. Také se mi líbí dlážděný ochoz kolem řetězu a jakási promenáda v miniaturním provedení,“ hodnotí Rožek, který je také spokojený s tím, že zednické a truhlářské práce vykonávaly zdejší firmy jak z Lomů, Kunějova, tak ze Člunku. Podle něho je také dispozice rozmístění pozitivnější než předtím.

Luděk Rožek pracuje jako kostelník více jak dva měsíce. Jeho práce obnáší vnitřní výzdobu, úklid, jednání se starostou, s farářem. „Na úklidu a výzdobě spolupracuji s kolegyněmi, které současně pečují o květinový záhon před kaplí,“ doplnil Rožek. V případě zájmu jde otevřít kapli zájemcům. „Jezdí sem hodně Rakušanů, Němců, hodně lidí se v obci zastaví, když jedou vlakem do Nové Bystřice, projdou se po vesnici,“ líčí Marie Mitasová z Lomů. Proto je na kapli přidělaná cedule s tím, kde hledat v případě zájmu kostelníka.

„Původně jsme si mysleli, že kaple ztratila rekonstrukcí svěcení. Pak jsme se ale dozvěděli, že jakmile je kaple jednou vysvěcená, je tomu tak navždy,“ říká Rožek s tím, že by tomu tak bylo, kdyby byla stavba srovnána se zemí, jak mu vysvětlil farní vikář. Zde ale nedošlo k narušení stavební dispozice, a proto se tu mohou konat veškeré výkony podle církevních norem od křtu až po poslední rozloučení, například bohoslužby, křtiny, svatby. Letos na Zelený čtvrtek, 14. dubna, se mohli nejen obyvatelé Lomů přijít podívat dovnitř do kaple.

První mše se zde uskutečnila v sobotu 7. května. Datum stanovil farní vikář Miroslav Štrunc proto, že o den později slaví svátek svatý Florián, patron kaple, ale i hasičů. „Mně mě překvapilo, kolik lidí přišlo na mši. V kapli bylo přibližně 40 lidí. Lidé jsou ochotni se o kapli starat a uvítali by i bohoslužby,“ uvádí farní vikář Štrunc. Následně se se starostou obce dohodne na častějším intervalu mší.

| Bohoslužby se zúčastnil také starosta obce Jan Beránek s místostarostkou Simonou Palovou. Kostelník Luděk Rožek hodnotil kladně i to, že přijeli někteří lidé ze Člunku. Farní vikář pojal mši tak, aby byla i pro veřejnost poměrně málo praktikující víru. Také vyzdvihl pomoc při obřadu Petra Petruchy ze Člunku. Foto: Simona Palová

| Před místní hospodou byl postaven přístřešek, kde lidé poseděli a popovídali si. K tomu jim hrála i kapela, a to již od 13. hodiny před začátkem bohoslužby. Následně pokračovala i po jejím skončení až do večera. Někteří se kochali pohledem na kapli. Foto: Lada Růžičková

Na návsi se po dvou letech opět objevily masky. U domů se hrálo a zpívalo

Konečně se opět někteří nadšenci mohli obléct do svých kostýmů a rozveselit obyvatele Člunku. U nich dostali něco na zub a z výtěžku poslali 5 tisíc korun Člověku v tísni

Text a foto: Lucie Filsaková

Člunek/ V sobotu 26. února prošel obcí Člunek po dvouleté pauze opět masopustní průvod. Maškary vycházely půl hodiny po poledni a do klubovny se vracely až za tmy, okolo půl sedmé večer. Všichni zúčastnění byli nadšení. „Nadšení jsme byli nejen my, ale i ti, kteří nám otevřeli. Těšilo nás, že jsme se po covidové době opět sešli,“ líčí Alena Rasochová, jedna z organizátorek akce.

Maškary uvítali lidé, kteří pro ně měli i nachystané občerstvení. Jako tradičně i letos se objevily koblihy, chlebičky, jednohubky, někde jim nabídli i čaj, kávu nebo štamprlí na zahřátí. „Teplé nápoje nám, jak se říká, bodly. Počasí bylo chladné,“ řekla Rasochová letos převlečená za včelu. Obyvatelé Člunku masky nejen pohostili, ale i jim s sebou do klubovny dali nějaké pochutiny, dále dostávaly peníze a i láhev něčeho dobrého.

Vsí se ten den procházela řada postav, potkat jste mohli berušku, vodníka, Rumcajse, pandu, včely, kouzelníka, psůvoda a další. Celkem 15 masek doprovázeli tři muzikanti. Ti s nimi potom ještě zašli do klubovny. „Tam se hrálo a zpívalo,

| Počasí maskám zrovna nepřálo, i tak rozdávaly pozitivní energii. Jejich smích a zpěv byl slyšet v celé vsi.

hodovalo až do 22 hodin. Přišel za námi i starosta obce,“ popisuje Rasochová. Z výtěžku, který masky dostaly, poslaly celkem 5 tisíc korun organizaci Člověk v tísni v souvislosti s událostmi na

Ukrajíně. Parta nadšenců plánuje další akci, 4. června by se měl konat Den dětí. Naposledy se ve Člunku uskutečnil v létě 2019. Bohužel pak jeho pořádání přerušil covid-19.

Z obecního úřadu

Ve Člunku na návsi přestaly parkovat kamiony

Text a foto: Lucie Filsaková

Člunek/ Po nezbytném schvalovacím procesu ze strany rozhodovacích orgánů (pozn. redakce Policie ČR a Odbor dopravy Městský úřad J. Hradec) došlo k úpravám na místní komunikaci nacházející se u pumpy vedle bývalé hospody.

Zde vznikla nová parkovací místa a z bezpečnostních důvodů byla stávající pumpa ohraničena nezbytnými reflexními sloupky. Tím se vyřešil problém s parkováním nákladních aut, které občané dlouhodobě kritizovali. Na silnici směrem na Kunějov byly osazeny značky zákazů stání, tudíž ani tam už nebudou stát žádná auta. Do budoucna se počítá s úpravou této

křižovatky. Mělo by dojít k jejímu zúžení a zpráhlednění.

V polovině května došlo ve 110 domácnostech k dokončení výměny vodoměrů. Také zde vznikly dva přístřešky na popelnice. Třetí by se měl realizovat příští rok v Kunějově. Do té doby se musí připravit místo, kam přijde přeložka elektrického vedení.

Nové podkroví začne sloužit veřejnosti

Lucie Filsaková

Člunek/ Od začátku prosince loňského roku do konce března probíhala rekonstrukce celého podkroví budovy obecního úřadu. Zasedací místnost se

dočkala důstojnějšího prostředí k zasedání zastupitelstva, ke konání různých besed a přednášek s možností využití datového projektoru. Vyměnil se stropní podhled, který se zateplil, přibyla čtyři světla k lepšímu osvětlení místnosti. Na zem byl místo linolea položen zátěžový koberec.

Z bývalé knihovny je nyní kuchyňka s místem na posezení a v místnosti bývalého archivu vznikla prostornější knihovna, kde bude i více regálů na knihy. Zájemci si zde mohou v nových křeslech po dobu výpůjční doby posedět, listovat si knihami.

Během sobotního odpoledne vysbírali odpadky. Celkem naplnili pytle o objemu 240 litrů

Únorové sobotní odpoledne strávily dvě rodiny sbíráním odpadků. Chtěly totiž vyčistit strouhy podél silnice směrem ke Klikovskému rybníku. Podle nich by se lidé měli domluvit a podniknout akci ve větším počtu.

Lucie Filsaková

Člunek/ V polovině února se vydala rodina Šimánková a Maršálková na procházku kolem silnice ze směru Člunek na Klikovský rybník. Právě tudy vede jejich častá trasa vycházek. Tentokrát ale nešly rodiny jen relaxovat a načerpat energii, cílem bylo vysbírání odpadků. Stejnou akci podnikly již dříve, kdy tímto způsobem vyčistily celé dva břehy kolem silnice.

„Jelikož roztál sníh a odpadky nepatřící do nádherné člunské přírody byly vidět, byl nejvyšší čas zopakovat sběrnou akci,“ vysvětlila Zuzana Šimánková. Podle ní přírodu tímhle způsobem znečišťují chatari a projíždějící cyklisté. Dospěli také k názoru, že naše okolí zahlcují odpadky spoluobčanů. Důkazem mají být sesbírané plechy, kusy linolea a hlavně rozbité sklenice – láhve poházené v okolních lesích.

„Z vyprávění paní Maršálkové víme, že uklízecí akce celého okolí a středu Člunku byly běžnou a častou společnou akcí všech občanů,“ pokračovala Šimánková, podle které by mělo být samozřejmostí a nádhernou činností obyvatel se minimálně jednou za půl roku sejít a ulevit našemu okolí od nepořádku.

„Nemalé množství plastů, skla, železa, papíru, gumy přímo vybízí a volá k zamyšlení se nad celou skutečností. Pojd'me se zamyslet a vrátit k tradici našich matek, otců, babiček a dědů, kdy si určíme pravidelnost ve zvelebování naší vesnice a okolí. Pojd'me se postarat o to, aby naše procházky byly pro nás, naše děti a turisty krásné a pohodové,“ apeluje Zuzana Šimánková ze Člunku.

| Nově ve Člunku vzniklo celkem šest parkovacích míst, z toho jedno pro invalidy.

Rozhovor se...

zastupitelem obce Petrem Sobotkou

Již třetím v pořadí v rubrice Rozhovor se... je zastupitel Petr Sobotka, kterého jsme se zeptali na to, jak se dostal do Člunku, kde pracuje, jaké jsou jeho koníčky a co si myslí o dění v obci.

Lucie Filsaková

Kdy a jak jste přišel do obce Člunek?

Před patnácti lety jsme hledali parcelu nebo domek v okolí Jindřichova Hradce a manželka náhodou našla pobídku ze Člunku. Obec a okolí se nám moc líbilo, a tak jsme tady postavili rodinný dům. Takže já jsem tady náplava, ale naše dcery už jsou místní. (usmívá se)

Čemu se profesně věnujete a jaké jsou Vaše záliby?

Pracuji jako manažer u mezinárodní společnosti a jsem zodpovědný za team v Česku a na Slovensku. Jsme světová jednička v profesionální hygieně, a tak to byl teď, vzhledem k pandemii spojené s covidem-19, docela hukot. Zajímám se o historii a sport. Volný čas se snažím trávit s rodinou, i když to tak občas nevypadá.

Jste již čtvrtým rokem zastupitelem, co Vás na práci baví? Je oblast, na kterou se specializujete?

Zajímám se o ekonomické otázky a funguji jako spojka mezi SDH Člunek a obcí. Vloni se změnilo vedení obce a myslím, že je to vidět. Starosta Beránek se do toho opřel na sto procent a tím pádem i my, zastupitelé, máme mnohem více práce, což je dobře. Být zastupitelem má svá specifika. Jste neustále v kontaktu s občany a řešíte

jejich podněty, aktivně se podílíte na chodu obce, ale zároveň nemůžete každému vyjít vstříc. Vznikají situace, kdy musíte udělat rozhodnutí, která nejsou populární a ne každému mohou být po chuti. Jako příklad uvedu využívání vodních zdrojů či obecních pozemků. Nelze se prostě zavděčit všem a jako zastupitelé musíme hájit zájmy obce, tedy nás všech.

Co říkáte na současné dění v obci?

Mnoho věcí se dalo do pohybu. Vedení obce, obecní zaměstnanci a externí pracovníci se opravdu činí a je radost vidět, jak se obec rozvíjí. Musíme si uvědomit, že to, co vidíme venku, je výstup ohromného množství administrativní práce, vyjednávání po úřadech, právních služeb apod. Tady platí, kdo to nezažil, neuvěří. Mnoho projektů je třeba dokončit a hodně práce je stále před námi jako územní plán, hospodaření s vodou, kanalizace, multifunkční hřiště, pokračování v opravách obecních budov, správa obecních pozemků, hospodaření v lesích, podpora zájmových spolků atd. Rozvoj obce zkrátka není záležitost jednoho volebního období a je třeba to vidět z dlouhodobé perspektivy. Podstatné je, že obec má formulovaný koncept rozvoje a na ten bude moci nové zastupitelstvo po volbách navázat. Kdo má oči, vidí, že starosta Beránek umí s věcmi pohnout a budu rád, pokud v tom bude pokračovat.

Zároveň jste tedy velitelem místních hasičů, co na letošní léto plánujete za akce?

Vloni proběhla resuscitace SDH v Člunku, přičemž došlo k propojení s místním nohejbalovým týmem. Obnášelo to překvapivě velké množství administrativy a vyjednávání s úřady, ale díky úsilí starosty SDH Člunek, Martina Laudáta, vše dobře dopadlo. SDH má s vedením obce dohodnutou spolupráci na různých brigádách, na výloveh rybníků, výsadbě stromů, podíleli jsme se na tvorbě betléma, stavění máje apod. Spolupráce s obcí funguje velmi dobře a je vidět, že se lidi rádi zapojí do společných aktivit. Také rádi přivítáme nové členy, kteří mají zájem se zapojit do dění na podporu SDH a obce.

V červnu uspořádáme hasičský závod, který se ve Člunku bude konat po mnoha letech. Tady využijeme zkušenosti z pořádání nohejbalových turnajů, které měly i u veřejnosti velký úspěch a díky kterým se nám podařilo podpořit i některé charitativní projekty. Samozřejmě pro nás bude uspořádání nohejbalového Memoriálu Jaromíra Tippla na konci prázdnin, kde očekáváme účast tradičních soupeřů z okolních obcí a Jindřichova Hradce.

Očima pamětníků... pouť ve Člunku

Pavel a Petr Strnadovi a David Regásek

Když nám bylo asi 13 let, stávala pouť ještě u staré hospody, U Jedovaté báby. Byl tam řetězkový kolotoč, střelnice a houpačky. S kolotoči příjížděli, myslím, už ve čtvrtek a nejednalo se o víkendovou akci, ale o týdenní. Místní děti, když se chtěly nechat svézt, tak za to nosily třeba maso a okurky. Tehdy tady bylo více dětí než dnes. Místní se točili a houpali do ranních hodin. Pouť byla vždy spojena ještě s fotbalovým utkáním na velkém hřišti. Tam se proti sobě v sobotu ve 13 hodin postavily týmy z Lomů, Kunžaku a Člunku. V kiosku, který tam stál, se prodávalo občerstvení. Mez byla plná lidí. Večer se pokračovalo zábavou, na které hráli muzikanti z přilehlých vsí. Lidé se sešli, pobavili se.

Člunek zavádí MuniPolis

Vážení občané,
přinášíme vám oceňovanou komunikační službu **Mobilní Rozhlas**, díky které se k vám informace dostanou vždy včas.

ZDARMA budete informováni o důležitých událostech přímo do vašeho telefonu (prostřednictvím SMS, e-mailů, hlasových zpráv, anket nebo aplikace pro chytré telefony).

Co vám Mobilní Rozhlas přináší?

Důležité a krizové informace

Mobilní aplikaci pro iOS a Android

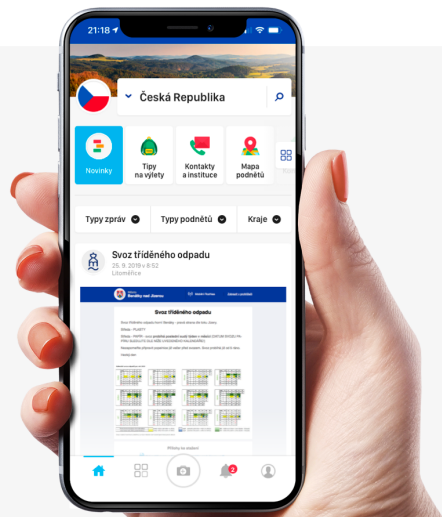
Oficiální novinky a pozvánky na události

MobilniRozhlas.cz/aplikace

Zapojení do dění a participaci

Jak se ZDARMA zaregistrovat?

Přihlášením k odběru informací na webové adrese:

<https://clunek.munipolis.cz>

Tímto registračním letákem, který stačí vyplnit a doručit na Úřad.

Registrace do služby (📶) Mobilní Rozhlas

Jméno a příjmení:

Bydliště:

Tel. číslo:*

E-mail:

Datum narození:

Pohlaví: Muž Žena

*povinná informace

Zvolte skupiny informací:

- Krizové informace
- Dopravní informace
- Majitelé zvířat
- Novinky z webu
- Senioři

- Chataři a zahrádkáři
- Informace z úřadu
- Nabídky místních obchodů
- Odstávky a poruchy
- Sportovní akce

- Dobrovolníci
- Kulturní akce
- Nevidomí a slabozrací
- Rodiny s dětmi
- Zpravodaj

Pro platnost registrace je nutné podepsat souhlas se zpracováním osobních údajů na zadní straně tohoto registračního letáku.

Souhlas se zpracováním osobních údajů
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (dále jen „Souhlas“)

Souhlas je udělován **Správci údajů**:

obec Člunek, se sídlem Člunek 21, Nová Bystřice, IČ 00246468

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů:

Ing. Roman Fáber, telefon: +420606618511, e-mail: poverenec@compact-office.cz

Subjekt osobních údajů (dále jen „**Subjekt údajů**“) tímto uděluje **Souhlas** se zpracováním svých osobních údajů (dále jen „**OÚ**“) při používání produktu **Mobilní Rozhlas** (www.mobilnirozhlas.cz) dle rozsahu uvedeného níže.

Subjekt údajů může kdykoliv tento svůj **Souhlas** odvolat zasláním e-mailu/datové zprávy či písemně na adresu správce, případně pomocí voleb v produktu **Mobilní Rozhlas**. Odvoláním **Souhlasu** není dotčena zákonnost zpracování vycházející z tohoto **Souhlasu** do jeho odvolání. Odvolání **Souhlasu** může mít za následek nedostupnost služeb či zrušení Vašeho účtu v rámci produktu **Mobilní Rozhlas**.

Vaše práva, jakožto **Subjekt údajů**, a další informace o zpracování, naleznete v informaci o zpracování **OÚ** [na webu správce údajů](#). **Souhlas** (stejně jako jeho rozsah) je současně udělen pro společné správce, zpracovatele a příjemce **OÚ** uvedené [na webu správce údajů](#).

OÚ Subjekt údajů jsou zpracovávány automatizovaně i manuálně a mohou být zpřístupněny zaměstnancům správce údajů či společného správce, pokud je to nezbytné k plnění jejich pracovních povinností, a dále zpracovatelům údajů, s nimiž má správce údajů uzavřenu smlouvu o zpracování **OÚ**.

Rozsah **Souhlasu** je uveden v seznamu níže a pro **účely zpracování OÚ** jsou přiřazeny **OÚ** a příslušná **Doba zpracování**:

Účel zpracování

- Správa požadavků subjektu údajů.
- Potvrzení způsobilosti přístupu k produktu a obsahu.
- Komunikace se subjektem údajů, sdělování zpráv a informací, které by mohly subjekt údajů zajímat.
- Poskytování lokálních služeb, kulturních a sociálních potřeb, které jsou založeny na GPS poloze subjektu údajů nebo dle uživatelské volby.

Doba zpracování

Po dobu aktivního účtu + 38měsíců**

Osobní údaje

Jméno; příjmení; e-mailová adresa; číslo mobilního telefonu; pohlaví; rok narození; název ulice, číslo popisné; název obce; token; statusy požadavků; jazykové nastavení; typ zařízení mobilního telefonu; vztah ke Správci údajů, zájmové skupiny (oblasti); FB token; evidence polohy (GPS, datum a čas); fotografie.

** Stanovení doby zpracování je popsáno v informaci o zpracování **OÚ** [na webu správce údajů](#)

Subjekt údajů dále prohlašuje, že **Souhlas** s uvedeným zpracováním uděluje bezplatně, svobodně.

V _____ DNE _____

PODPIS SUBJEKTU ÚDAJŮ (OBČANA) _____

Fotoreportáž z poutě

Návštěva na farmě v Lomech mi přinesla i pohled z koňského hřbetu

Několikrát se nevydařilo se na farmu dostat. Nemoc, špatné počasí, málo času. Když to konečně vyšlo, mohla jsem si sjet nejen na koni, ale také pomoci majitelům.

Lucie Filsaková

Lomy/ Od rána je nádherné květnové počasí. Ovšem odpoledne se najednou zatáhne, přijde liják a bouří. Naštěstí pár minut předtím, než se vydám na menší farmu do Lomů, přestává. V rámci rubriky Návštěva na... se rozhodnu vyzkoušet si zde práci nejen majitelů, ale i ostatních pomocníků a seznámit vás s tím, jak to celé funguje.

Ihned mi majitelka Alena Křenková říká, že by farmu nenazývala farmou. Jsou spíš s manželem Tomášem Křenkem jen dva blázni, vlastně tři, spolu se synem Matyášem, kteří mají rádi zvířata, a jejich počet jim přerostl přes hlavu.

Do Lomů přijíždím okolo 17. hodiny odpoledne. Z dálky vidím Alenu Křenkovou v sedle. Kromě samotné majitelky jsou tam i dvě děvčata, která zde jezdí na koních. Pozdravíme se, Alena se mě zeptá, jestli si chci také zajezdit. S tím jsem počítala, souhlasím. Čeká na mě kobylna jménem Mysteri přezdívaná jako Žlutá. Je na této farmě vzrůstem největší. Přichází na řadu první problém, jak mám se svou postavou vysokou zhruba 164 centimetrů vyskočit na tak velkého koně. Nakonec si to ale zjednoduším. Vylezu si na pařez, ze kterého se do sedla dostanu mnohem snáze. Hurá! Jsem nahoře! Příznávám, že to vůbec není tak jednoduché, jak to vypadá ze země. Majitelka a trenérka teď říká, jaký mám zaujmout postoj, co mám dělat, jak se mám chovat. „Sedni si vzpřímeně a ramena pusť lehce dozadu a dolů,“ začíná vysvětlovat. Postupně se dostáváme i k tomu, jak mám držet otěže. Ruka musí být klidná, otěže lehce napnuté. Nejdůležitějším předpokladem je uvolněnost. „Teď přilož stehna a kolena lehce k sedlu,“ pokračuje. Přes další pokyny se dostáváme k prošlápnutým patám a špičkám chodidel směřujících dopředu. Po pár minutách se s Mysteri skamarádíme, komunikuji s ní, pak dojde i na zdokumentování. Slezu zpátky na zem, respektive je to tak vysoko, že z kobyly spíše sklouznu.

Postupně procházím farmou zabezpečenou kamerovým systémem, kde potkávám jednoho středního poníka, dva mini poníky a pár ovcí a koz. Do budoucna by majitelka chtěla oslíka a její manžel lamu, což je prý na dlouhou dobu jen fantazie. Každý druh zvířete a i každé zvíře samo o sobě potřebuje něco jiného. Třeba velké koně mohou nechat na pastvě a bude jim to v podstatě ku prospěchu. „U poníků je potřeba pastvu více hlídat, protože jsou náchylnější ke schvácení,“ sděluje Alena Křenková.

Nyní už ale do práce. Jde o to vyzkoušet si práci na farmě a mezi tím se vyptávám, čím tady den začíná. „Na skutečné farmě začíná den v brzkých ranních hodinách. U nás vlastně taky, protože syn je ranní ptáče, ale ke zvířatům chodíme až tak mezi sedmou a devátou ranní. Záleží na tom, kdy odjždím do práce, nebo zda mám volno,“ vysvětluje majitelka Křenková.

Vše se snaží přizpůsobit tak, aby měli práci co nejjednodušší. „V tzv. boxech jsou udělány takové dřevěné bedny na seno a večer dostanou všichni dvojitou dávku sena. Díky tomu nemusíme chvátat na ranní krmení, protože všichni mají co baštit,“ pokračuje Křenková. Když tedy ráno přijde za zvířaty, mají již snídani za sebou a může je jen pustit ven a jet do zaměstnání nebo se věnovat synovi.

Každodenní práce a péče okolo zvířat je podle ní už rutinní

záležitost. Nejtěžší je pak práce navíc, ale to asi hlavně z pohledu časového. „Všechno tohle děláme s manželem po práci, takže volného času je ve výsledku opravdu minimum,“ líčí.

Po vysvětlení a krátkém popovídání se pouštíme společně do práce. Směřujeme do boxu, kde nachystáme seno. Následně jdu k nádrži s vodou, kde naberu kýbl, a vodu naliji do boxu s ovci a dvěma jehňaty. Pohladím si je a jsem instruována dál.

„Teď přines z každého boxu kbelík na krmení,“ říká majitelka, která je následně naplní. Když jsou večeře připravené, roznosíme je. Každý kůň má svou dávku. „Starý plhásek má granulované seno, protože to normální už špatně žvýká a k tomu musí pro seniory a samozřejmě dávku minerálů. Další koník nepotřebuje do své dávky skoro nic, tudíž má jen hrstku ječmene, aby mu nebylo líto, že nic nedostává. Je to hodně různé a občas je to trošku alchymie všechno správně nakombinovat,“ popisuje Křenková, která se do Lomů přistěhovala před čtyřmi lety. „Každý kůň dostává od majitele vše, co smí a potřebuje, proto prosím nekrmte ani nepřilepšujte cizím koním ve výběžích,“ apeluje Alena Křenková.

Když máme vše nachystané, vydáváme se pro koně. Bílému koni Benjaminovi navleču ohlávku a vedu ho do boxu, kde má připravené krmení. Tam zaženeme i poníky. Ovce s jehňaty zahrnala majitelka hned na začátku.

Před odchodem ještě připravíme výběhy na další den, to znamená čerstvou vodu a od podzimu do jara i nanošení sena do krmelišť. Tím končí den. „Samozřejmě čas, který nad tím člověk tráví, je různý. V zimě všechno zabere více času, protože bojujete se sněhem a ledem, případně na podzim s blátem,“ prozrazuje.

O víkendech už je práce více. Občas je potřeba opravit boxy a ohrady, postarat se o vybavení koní a ošetřit sedla mazáním na kůži, udělat větší úklid, posekat trávu, vysbírat exkrementy v ohradách a spoustu dalšího. O práci tady nikdy není nouze, o čemž se přesvědčuji na vlastní kůži.

Na farmě se pohybuje mnoho lidí, počínaje partou dívek z okolí, které sem pravidelně dochází a starají se nejen o koně, ale i o ostatní zvířata a se vším pomáhají. „Také musím zmínit babičky, které hlídají syna, když je péče na nás,“ říká Křenková. Bez těchto lidí by farma nebyla a neexistovala a patří jim za to velký dík. „V podstatě jsou koníci už stejně jejich jako naši,“ hodnotí Křenková. „Bohužel ale všechny holčiny, které nám tu pomáhají, jsou ve školách pryč, či už pracují a tak se s nimi vidáme většinou pouze o víkendech a o prázdninách,“ dodává.

Jak říká majitelka, v dnešní bláznivé a drahé době je náročný provoz snad i klece s morčetem, natož hospodářství. Ač si na sebe konici něco málo privydělají tím, že někoho svezou, stejně s manželem do všeho investují velkou část svých výplat. Takové malé hospodářství rozhodně není finančně soběstačné.

Majitelé mi také vypráví, jak se seznámili. „Když jsme se poznali, já už měla koně a Tomáš choval ovce. Pak jsme to dali nějak dohromady a přerostlo nám to přes hlavu (počtem zvířat).“

Aleninou dlouholetou představou bylo mít svůj vlastní areál, kam budou moci přijít všichni, jezdci i nejezdci, a každý by si tam našel to své. Rozjeli to proto ve velkém a k dispozici zde ještě do nedávna bylo celkem šest koní (tři velcí, jeden střední poník a dva

| Ještě před zahrnutím koní zpět do boxů a podáváním večere jsme nanosily seno do boxů. Foto: Alena Křenková

mini). „Bohužel ale už není tolik volného času, který bych tomu ráda věnovala, a tak jsme od tohoto plánu museli upustit,“ sděluje. Alena a Tomáš Křenkovi se rozhodli proto turistické jízdě a začátečnickům věnovat pouze okrajově a mít koně už spíše jen a pouze pro sebe a pro jejich „stálá“ děvčata, což prozatím vedlo k tomu, že dali už jednoho koně pryč z důvodu nevyužití a v dohledné době půjdou do světa i miniponici.

Na farmu může zavítat stejně jako já kdokoli, kdo by si chtěl jízdu na koni nebo péči o ně vyzkoušet. Jsou zde koně vhodné pro začátečníky, ale na své si přijdou i pokročilí jezdcí. Dívky, které sem dochází, se letos připravují na své první závody, kterých se

| V prvních chvílích jsem měla strach. Pak jsem se koukala před sebe a zklidnila se. Když se mě snažila Alena Křenková vyfotit, jela jsem s Mysleri sama bez doprovodu. Foto: Alena Křenková

postupně účastní. Sama majitelka získala osvědčení instruktora pro turistické jízdárny, ale na farmu dojíždí i zkušení trenéři, jež mají pokročilým jezdcům rozhodně co nabídnout. Tato možnost se však nabízí až při pravidelné docházce nebo na vlastním koni. V případě zájmu může kdokoli zajít ke koním a to po 17. hodině, popřípadě se předem dohodnout prostřednictvím e-mailu alenahamrova@seznam.cz.

Večer se dostávám domů, musím říct, že jsme toho stihli hodně a jsem ráda za novou zkušenost. Obdivuji oba majitele, jak to skvěle zvládají, protože práce není náročná jen časově, ale i fyzicky. Člověk se několikrát naběhá sem tam, ale je vidět, že oba v tom mají již systém.

Seriál na pokračování

Sbor dobrovolných hasičů v Lomech si přeje pomáhat své obci

Vypráví, že hasiči v Lomech fungovali už v 18. století. Nyní má 11 členů a jeho starosta stojí v čele už 20 let. Ve sboru působí od svých osmi let

Lucie Filsaková

Lomy/ Sbor dobrovolných hasičů v Lomech vznikl hned po válce v roce 1945. Podle vyprávění se ovšem tradice místních hasičů pojí už s rokem 1760.

V současné době čítá sbor 11 registrovaných členů, jejichž věková hranice je od 18 do 76 let.

| Soutěžní družstvo z Lomů při příležitosti 75. výročí založení sboru v roce 2010. Foto:Deník

Nejstarším členem je Ladislav Kroupa. Ten se od svého působení v SDH Lomy zúčastnil několika hasičských závodů, spolu s ostatními hasiči pořádal plesy v bývalé hospodě v Lomech. „Také pamatuji na výlovy našich rybníků. Jezdil jsem i k lesním požárům od parní lokomotivy, pomáhal hasit domy v obci a měl jsem na starosti kasu,“ shrnuje Kroupa.

„Sbor posledních deset let nové členy nepřijímal, jelikož minulé vedení obce nespolupracovalo a sbor byl bez hasičské zbrojnice,“ vysvětluje starosta SDH Lomy Milan Kovář, který vstoupil do hasičského sboru v Lomech ve svých osmi letech. Jeho starostou je nyní 20 let. „Tehdy, když jsem byl kluk, to bylo lepší než teď. Byli jsme pořád spolu, šli jsme více dohromady. Také si pamatuji na ten pocit důležitosti, že jsem u hasičů. Do sboru patřil skoro každý z Lomů,“ vzpomíná Milan Kovář, který navázal na tradici svým vstupem do SDH Lomy.

Momentálně není SDH Lomy přihlášen do výjezdu, protože

k tomu nemá potřebné vybavení. „Doufáme ale, že se to změní a budeme moct být nápomocni obyvatelům naší obce,“ hodnotí Kovář.

Primárním hasebním prostředkem je hasičská stříkačka PS12, jež byla před lety zmodernizována. „Dále vlastníme stříkačky PS8 a koňskou ruční stříkačku tzv. Floriánku,“ popisuje velitel SDH Lomy Tomáš Křenek.

Sbor dobrovolných hasičů v Lomech pořádá každoroční srpno-vý turnaj v nohejbale. „Pořádáme ho už skoro 30 let, je velice oblíbený a přesahuje hranice okresu i kraje,“ říká Kovář. Dále se zde v září pořádá pro veřejnost sportovní den, jedná se jakési rozloučení s létem.

Členové: Milan Kovář (starosta), Tomáš Křenek (velitel), Miroslav Chytrý (jednatel), Zdenek Vytrhlík (pokladník), Bohumil Koranda (strojník), Ladislav Kroupa (preventista), Milan Kovář ml., Milan Křehlík, Jan Koranda, Luboš Blahník, Radim Kubánek

Už na základní škole propadla Lucie Zavoralová výcviku služebních psů

Okouzila ji krajina České Kanady. Nalezla zde nejen nový domov, ale i místo pro výcvik psů. Kromě svých dvou synů je jejím dítětem i treibball

Text a foto: Lucie Filsaková

Kunějov/ Lucie Zavoralová objevila spolu s partnerem Českou Kanadu vlastně náhodou, a to při hledání pěkného místa, kde chtěli prožít život se svými dětmi. „Oba pocházíme z Prahy a zdejší krajina nám zcela učarovala. Odlehlá hájovna nám umožňuje chovat zvířata a věnovat se kynologii, aniž bychom tím někoho obtěžovali,“ vysvětluje Lucie Zavoralová, která pracuje jako učitelka.

„Psi nás provází již od dětství, naším životem prošlo mnoho plemen od kříženců, německých dog, retrívrů, rotvajerů až po současné entlebušské salašnické psy, evropského saňového psa a zachráněného křížence z útulku,“ pokračuje. Každý pes u nich v rodině prožije celý svůj život. Většinu volného času věnují právě sportu se psy od záchranného výcviku, přes pachové práce, obrany, poslušnost. Luciiin partner se psem závodně běhá. Každý z jejich psů je a byl vhodný pro jiný typ aktivity. „Výcvik považujeme za prioritu pro spokojené soužití člověka a psa, společně bezproblémové výlety do přírody i chování psa v městském prostředí,“ říká Zavoralová bydlící u Klikovského rybníku.

Na začátku bylo dětské přání mít a cvičit psa, které Lucii Zavoralové rodiče splnili už na základní škole. Tehdy existoval pouze výcvik „služebních psů“, jemuž zcela propadla. Mnoho let jako instruktorka výcviku pomáhala připravit ke zkouškám nespočet psů a jejich majitelů. „Spousta z nich je mými přáteli dodnes. Řadu let jsem připravovala psy pro záchranné práce, naši rotvajerů a retrívrů měli složené zkoušky i účast na mistrovstvích z vyhledávání osob v lavinách, sutinách i přírodním terénu, a dokonce ze záchrany tonoucích osob. Příprava takových psích specialistů je však podmíněna častými tréninky, které probíhají v celé republice, což se pro nás s příchodem dětí stalo nerealizovatelné,“ sděluje matka dvou dětí.

Vzhledem k tomu, že s postupujícím časem přicházely ze zahraničí další „psí sporty“, mohla se cvičitelka psů poohlédnout po jiné aktivitě. Před několika lety ji tak zaujal ve Spojených státech amerických zcela nový sport s názvem „treibball“. Entlebušští

| Treibball je sport, ve kterém pes podle povelů pracuje s gymbally ve vzdálenosti od psovoda.

psi, které spolu s manželem chovají, jsou velmi rychlým plemenem, a tento sport spočívající v práci s velkými nafukovacími gymbally, je pro ně jako stvořený. Cílem výcviku je pes, který podle pokynů psovoda dopravuje k majiteli čenichem veliké míče v určeném pořadí z velké vzdálenosti. Zároveň se po ploše

pohybuje podle posunků a plní několik dalších cviků. „Založili jsme s přáteli zájmový spolek „Treibball klub“, přeložili pravidla, pořádali pobytová výcviková soustředění a závody pro zájemce i budoucí rozhodčí z celé republiky,“ popisuje Zavoralová, která v rámci tréninků dojížděla trénovat pasení oveček, jelikož tento sport je přirovnáván k alternativě pasení ovcí se psem. „Dnes je v Česku několik výcvikových středisek treibballu a mne těší, že ho mohu považovat za „své dítě“,“ hodnotí Zavoralová, jejíž synové se věnují jízdě na BMX kole.

Dnes, s pokročilým věkem nejstaršího ze psů, spolu závodí v „obediencce“, což je precizní poslušnost, kdy pes bez vodítka plní přesně definované cviky, které se v závodních třídách OB 1 až 3 zpříšňují (zahrnují například pachové rozlišování předmětů, zaujímání různých poloh psem i ve značné vzdálenosti od majitele, setrvání na místě za nepřítomnosti člověka atd.). Příprava psa je pro Lucii Zavoralovou cesta, jak najít pochopitelné vysvětlení

pro zvíře, aniž by ho k čemukoli nutila a pes pracoval s nadšením. „Naši psi tréninky doslova milují. V letošním roce mám se zmiňovaným nejstarším psem splněné podmínky pro start v mistrovské třídě, trénuji několikrát ročně s lektorkou z Brna a současně si do sportu připravuji nové štěně,“ prozradila trenérka a milovnice psů.

Kromě výcviku se zabývají chovem švýcarských entlebušských psů. Ti jsou celosvětově málopočetným, málo známým plemenem a jeho plemenitba se potýká s vysokou příbuzností. Spolupracují s chovateli z celého světa na řízení chovu. „Pokud se nám podaří splnit náročné chovatelské podmínky (zdravotní testy a výstavní hodnocení), podílí se naši psi i na rozšíření chovatelské základny tohoto plemene. Chov však není prioritou, tou je volnočasová aktivita s našimi psími přáteli,“ uzavírá Lucie Zavoralová žijící v České Kanadě již 24 let.

Blesky z událostí...

| **Člunek** | OSĻAVY DNE MATEK. Druhou květnovou sobotu se uskutečnil ve Člunku Den matek. Kvůli pandemii covidu-19 se poslední slavil v roce 2019. O organizaci se postaraly některé ženy ve spolupráci s SDH Člunek. Po slavnostním zahájení jedné z organizátorek a vedení obce dostaly všechny maminky růži. Pro každou bylo nachystáno i občerstvení. Text a foto: Lucie Filsaková

| Pro všechny maminky, babičky a ženy si připravila skupinka dětí tematické básničky. Některým ženám dokonce ukápla slza. Text a foto: Lucie Filsaková

| O živou muziku se postaral známý harmonikář Robert Kalanda spolu s muzikantkou Michaelou. Text a foto: Lucie Filsaková

| Někteří si dokonce ještě před odjezdem muzikantů vyžádali přidavek u harmonikářova auta. Návsi se nesly zvuky a slova písničky Okoř. Muzikant přislíbil opět svou přítomnost na příštím ročníku masopustního průvodu. Text a foto: Lucie Filsaková

Obce vztyčily májky a pálily čarodějnice

Lucie Filsaková

Člunek, Lomy, Kunějov/ V sobotu 30. dubna odpoledne postavili v Kunějově a ve Člunku máj. V Kunějově i ve Člunku ji stavěly sbory místních dobrovolných hasičů, ovšem přidali se i dobrovolníci. Ženy se postaraly o zdobení májky. Na obou místech i v Lomech proběhlo následné pálení čarodějnic. Tam si lidé opekli buřty, popovídali.

| V Kunějově stála májka po dvouleté pauze, kterou zapříčinil covid-19. Foto: Lenka Fajmanová

| Při pálení čarodějnic v Kunějově lidé poseděli a přátelsky si popovídali. Foto: Lenka Fajmanová

| Ve Člunku se objevila májka asi po čtyřech letech. Ke člunské klubovně zamířila spousta lidí, kteří se zde i občerstvili. V ranních hodinách zachránili dva členové SDH máj, když ji přijel někdo pokácet. Foto: Lucie Filsaková

| Na kopci u lípy zapálil SDH Člunek vatru s čarodějnicí vyrobenou Romanou, Johankou a Janem Matějkovými. Ti, kteří přišli, si opekli buřty a dali si něco k pití. Někteří si s sebou přinesli i židličky a stolečky. Foto: Lucie Filsaková

| V Lomech máj sice letos nestavěli, ale oheň rozdělali a čarodějnice pálili. Foto: Milan Kovář

| Jako poslední se lovil v sobotu 16. dubna návesní rybník za Jednotou, což bylo spojeno s prodejem velikonočních ryb. Text a foto: Lucie Filsaková

| Od podzimu do letošních Velikonoc se vydělalo se prodejem ryb celkem 57758 korun, přičemž náklady činily 15 tisíc korun. Text a foto: Lucie Filsaková

| V neděli 27. března se uskutečnil v Lomech výlov rybníka U Vocílků, který bude dlouhodobě pronajat. Text a foto: Lucie Filsaková

Na úpravách Cesty svobody se stále pracuje

Lucie Filsaková

Člunek/ Na konci dubna proběhla u Cesty svobody příprava na sázení ovocných stromů. Na místo vyrazili členové SDH Člunek se zahradním náčiním. Zasadili tam šest jabloní. V práci pokračovali na začátku května, kdy k jabloním přibýly čtyři hrušně, jedna třešeň a špendlík. Aktivita SDH Člunek byla součástí úpravy Cesty svobody. Nejedná se ovšem o finální podobu. Foto: Petr Sobotka

Seniorky vyzdobily Lomy nejen pro místní, ale i pro turisty

Text a foto: Lucie Filsaková

Lomy/ Již před Velikonocemi začaly seniorky z Lomů plánovat velikonoční výzdobu. Jednak chtěly, aby obec vypadala s velikonočními hnízdy s vajíčky a pentličkami pěkně, jednak si tím všichni připomněli oslavy největších křesťanských svátků. Výzdobu obdivovali i turisté.

Tibetská vlajka měla ve Člunku premiéru

Text: Lucie Filsaková
Foto: z archivu OÚ Člunek

Člunek/ Na budově obecního úřadu visela ve čtvrtek 10. března tibetská vlajka, čímž si obyvatelé připomněli povstání Tibetu proti čínské okupaci. Tato kampaň s názvem Vlajka pro Tibet vznikla už v 90. letech 20. století v západní Evropě. Cílem bylo poukázat na porušování lidských práv v Tibetu. V roce 2022 se do akce zapojilo celkem 853 měst, obcí, městských částí a krajů, což je o 15 více než v předešlém roce. Člunek se do této akce od roku 1996 zapojil poprvé.

Jak se slavili Velikonoce ve Člunku, Lomech a v Kunějově naši čtenáři?

| Nejen obarvená vejce, ale i spousta sladkostí si vykoledoval dvanáctiletý Martin Novák z Kunějova. Text: Lucie Filsaková a foto: Iveta Nováková

| V Lomech vyšla čtyřčlenná skupina již 14. rokem. Obchází celou ves a musí to stihnout do 12 hodin. Text: Lucie Filsaková a foto: z archivu koledníků (Milan Kovář)

| Po dvouleté pauze vyrazila opět na koledu i stará známá parta přátel. Text: Lucie Filsaková a foto: Jaroslav Schmied

Co bude

ČLUNEK

4. června – Den dětí

18. června – Hasičská soutěž

23. července – Sezení pod hvězdami

20. srpna – Memoriál Jaromíra Tippla
aneb Nohejbalový turnaj

KUNĚJOV

18. června – Setkání důchodců v sále školy
(dětské vystoupení, živá hudba)

6. srpna – Letní zábava v sále školy

LOMY

13. srpna – Nohejbalový turnaj

Obecní knihovna Člunek

pondělí 17.00 - 18.00

od 9. května 2022

Nové knihy pro děti i dospělé, k vypůjčení také audioknihy a společenské hry.

K dispozici dětský koutek a příjemné zázemí pro čtenáře.

Praktické informace

Obec Člunek, Člunek 21, 378 33 Nová Bystřice | tel. 384397105, www.clunek.cz | IČO: 00246468, DIČ: CZ00246468, ID DS: 9sfb6nf
Bankovní spojení: 3061423/ 0300

STAROSTA:

- Jan Beránek – starosta@clunek.cz, 725 590 443

MÍSTOSTAROSTKA:

- Mgr. Simona Palová – spalova@clunek.cz, 725 369 442

ÚČETNÍ:

- Ing. Kateřina Podhrázská – ou@clunek.cz, 384 397 105

ÚŘEDNICE:

- Emilie Furdaničová – ou@clunek.cz, 384397105

IDENTIFIKACE POVĚŘENCE PRO OCHRANU

OSOBNÍCH ÚDAJŮ:

- Ing. Roman Fáber – 606 618 511,
poverenec@compact-office.cz

ZASTUPITELÉ:

- Miroslav Pospíchal – mpospichal@clunek.cz
- Aleš Seitl – aseitl@clunek.cz
- Petr Sobotka – psobotka@clunek.cz
- Ladislav Bureš
- Ladislav Vopravil

Úřední hodiny

Pondělí:	7:00–11:30	12:00–17:00
Úterý:	7:00–11:30	12:00–14:00
Středa:	7:00–11:30	12:00–17:00
Čtvrtek:	7:00–11:30	12:00–14:00
Pátek:	7:00 – 11:30	

Prodej palivového dřeva

Obec Člunek nabízí občanům palivové dřevo z obecních lesů. Cena za m³ je 550 korun. Je nutné si zařídit vlastní dopravu. Obecní úřad, kam se mohou chodit zájemci hlásit, může poskytnout kontakt na dopravce.

Obecní knihovna

- » v červnu bude knihovna otevřena každé pondělí od 17 do 18 hodin
- » o prázdninách bude otevřeno 18. 7. a 15. 8. od 17 do 18 hodin
- » v jiných termínech po domluvě se Simonou Palovou (tel. 725 369 442)
- » zářijová otevírací doba bude upřesněna

Provozní doba sběrného dvora

otevřeno od dubna do konce října každou sudou sobotu od 9 do 11 hodin | po dohodě mimo pracovní dobu na tel. 775 399 343

nelze uložit: suť, pneumatiky, dřevo, nebezpečný odpad (lepenka, eternit...)